

beregnet paa at skulle betjenes af det Mandskab, som betjener en Baad ved en Hovedstation, og den er navnlig anskaffet paa Grund af, at der har været Forhold under Strandinger, der have gjort det vanskeligt at kunne komme ud fra Hovedstationen, og saa have de søgt hen til Bistationen for at benytte den Baad, som har været stationeret der. Ministeriet spurgte selvfølgelig Bestyreren for Redningsvæsenet i Jylland om hans Anskuelse om dette Andragende, og det er navnlig paa Grund af de Oplysninger, han har givet, at Landbrugsministeriet ikke har stillet Forslag om at hæve Stationen til en Hovedstation. Han oplyser nemlig med Hensyn til Fiskerne, som skulde betjene Baaden, at en af Mændene bor 900 Favne derfra, en Mand 1,000 Favne derfra, to Mænd indtil 1,100 Favne, en Mand 1,300 Favne, fem Mænd 1,400 Favne, tre Mænd 1,500 Favne, to Mænd 1,600 Favne og to Mænd 1,700 Favne fra Baadstationen; og han gaar ved disse Oplysninger ud fra, at disse Mænd, som altsaa ere Fiskere, ikke ville kunne faa Lejlighed til at træde Fiskerne til Hjælp ved Benyttelsen af Baaden, idet de menes at være ude paa Havet, naar der bliver Tale om at yde Fiskerne Bistand. Han siger paa den anden Side, at de bo saa fjernt fra Baaden, at de af Hovedstationens Mandskab, som bo nærmest ved Uggerby Sogn, ikke ere grumme meget længere fjernede fra selve Bistationen end disse Mænd. Han stiller derfor ved Siden deraf Forslag om, at der skulde anbringes en Nøgle hos den Mand, som bor Baadstationen nærmest, og hvor Vejen gaar for alle de Beboere, som her ere nævnte, og som de, der skulde komme fra Uggerby, netop maa passere, naar de søge ned til Baaden. Han oplyser yderligere, at der fra dette Sted ved Uggerby siden 1882 kun har fundet 4 Strandinger Sted. Der har fundet en Stranding Sted i 1882 den 25de December, hvor Redning fandt Sted ved egen Hjælp, og 2 Mand reddedes ved privat Baad fra Land; i 1888 hvor en Mand reddedes ved Redningsbaaden fra Tversted, og 9 Mand bleve om Bord og reddedes senere ved privat Baad; en Stranding den 1ste April samme Aar, hvor Besætningen, 7 Mand, reddede sig ved egen Hjælp, og i 1895 den 27de September strandede der et Skib, som hedder „Elisabet“, af Besætningen blev 5 Mand reddede ved Redningsbaad fra Uggerby, og Resten, 2 Mand, ved privat Baad. Det synes altsaa ikke, at Stranden der er særlig udsat for Strandinger. Jeg har altsaa ikke

ment, at der kunde være nogen særlig Anledning for Landbrugsministeriet til at gaa ind paa de Ønsker, som ere fremsatte, om at hæve denne Bistation til Hovedstation, særlig ogsaa naar tages Hensyn til, at der endnu findes 11 Bistationer, tror jeg, paa den jydsk Kyst, som naturligvis ogsaa efterhaanden ville komme og kræve at blive ophøjede til Hovedstationer. Jeg skal i øvrigt, da Spørgsmaalet jo utvivlsomt vil komme til Behandling i Finansudvalget, gerne der drøfte dette Spørgsmaal yderligere med Udvalget.

Sluttelig har det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) stillet Forslag om, at der under II A. 2. efter f. indsættes et nyt Litra med en Bevilling af 4,000 Kr. til de samvirkende Mejeriforeninger til Fremme af Malkearbejdet. Det ærede Medlem udtalte i sin Anbefaling af denne Bevilling, at jeg — saaledes forstod jeg det, men det gør ikke saa meget, om jeg skulde have hørt fejl, thi i Realiteten stemmer det ganske overens med, hvad jeg vilde have sagt, hvis jeg havde udtalt mig derom — mente, at der fandt et Samarbejde Sted paa dette Omraade mellem Fællesforeningerne og Mejeriforeningenovre i Jylland. Dette betvivlede den ærede Forslagsstiller, men det har ved nærmere Undersøgelse vist sig, at min Opfattelse i denne Henseende er absolut rigtig. Paa Finanslovforslaget stilles der Forslag om en Bevilling, som ogsaa er tiltraadt af det ærede Udvalg, til at yde 6,500 Kr. til Malkesagens Fremme, hvoraf 2,500 Kr. ere beregnede paa Jylland, og det stod for mig ret klart, at det ærede Medlem udtalte sig i Gaar, at den Bevilling, som paa dette Omraade er søgt fra Jylland, enten helt eller i alt Fald for en væsentlig Del var beregnet paa at skulle ydes de samvirkende Mejeriforeninger, saaledes at den blev given netop til at engagere Dyrslæge Hegelund, som er den, der har bragt Sagen frem paa en saa udmærket Maade, til fortsat Virksomhed paa dette Omraade. Det viser sig da ogsaa, at i det Andragende, som er indsendt fra de samvirkende danske Landboforeninger, er der om Bevillingen til Jylland udtalt: „For Jyllands Vedkommende har man ment at ville tilskyde 2,000 Kr. til den af de samvirkende jydsk Mejeriforeninger ansatte Konsulent, Dyrslæge Hegelunds, Løn, men da dennes Arbejde kun kan antages at være et Led i den Virksomhed, der maa udfoldes paa dette Omraade, ønsker man gerne denne Sum suppleret til 2,500 Kr.“ Det forholder sig altsaa ganske rig-